

Határozatok Tára

ATHANASIOS RANTOS
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2022. július 14.¹

C-127/21. P. sz. ügy

**American Airlines Inc.
kontra**

Európai Bizottság

„Fellebbezés – 139/2004/EK rendelet – Vállalkozások közötti összefonódások – A légi közlekedés piaca – A közös piaccal összeegyeztethetővé nyilvánított összefonódás – Az összefonódás felei által tett kötelezettségvállalások – Történeti jogokat odaítélő határozat”

I. Bevezetés

1. A jelen, a légiközlekedési piacon működő vállalkozások összefonódásával kapcsolatos ügyben az American Airlines Inc. (a továbbiakban: American) nyújtott be fellebbezést a Bírósághoz az Európai Unió Törvényszékének 2020. december 16-i American Airlines kontra Bizottság ítélete (T-430/18, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:603) ellen, amellyel a Törvényszék elutasította az American Airlines által az Európai Bizottság 2018. április 30-i C(2018) 2788 final határozatának (M.6607 – US Airways/American Airlines ügy; a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránt benyújtott keresetet.

2. A jelen ügy sajátossága abban áll, hogy a Bíróság először szembesül egy összefonódásra vonatkozó bizottsági határozat szerves részét képező kötelezettségvállalások konkrét rendelkezéseinek értelmezésével.

II. A jogvita előzményei, a vitatott határozat és a megtámadott ítélet

3. A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–69. pontja ismerteti, és azok a jelen indítvány szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.

¹ Eredeti nyelv: francia.

A. Az US Airways/American összeolvadást engedélyező határozat

1. Az US Airways/American összeolvadás engedélyezéséről szóló határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárás

4. 2013. június 18-án az US Airways Group Inc. (a továbbiakban: US Airways) és az American (a továbbiakban: az összeolvadásban részt vevő felek) bejelentették összeolvadási szándékukat az Európai Bizottságnak.

5. A Bizottság úgy vélte, hogy az ügylet belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően komoly kétségek merülnek fel a London Heathrow (Egyesült Királyság) repülőtér (a továbbiakban: LHR) és a Philadelphia International Airport (Egyesült Államok) repülőtér (a továbbiakban: PHL) közötti útvonal (a továbbiakban: LHR-PHL útvonal) tekintetében.

6. A Bizottság által az említett ügylettel kapcsolatban kifejezett komoly kétségekre válaszul az összeolvadásban részt vevő felek eredetileg 2013. július 10-én és 14-én ajánlottak fel kötelezettségvállalásokat. E két javaslatot a Bizottság elutasította, és azt igényelte, hogy a COMP/M.6447 – IAG/bmi ügyben (a továbbiakban: IAG/bmi ügy) javasoltakhoz „hasznos típusú” történeti jogokat (úgynevezett *grandfathering rights*) is szerepeltessenek azokban.

7. 2013. július 16-án az összeolvadásban részt vevő felek előterjesztettek egy harmadik kötelezettségvállalási javaslatot, amely többek között történeti jogokat is tartalmazott. A Bizottságnak megküldött dokumentum egy összehasonlított változatot is tartalmazott, amely tükrözte a módosításokat.

8. Ami a történeti jogok felülvizsgált kötelezettségvállalásokban való szerepeltetését illeti, az azokat kísérő elektronikus levél csupán azt tartalmazta, hogy a történeti jogokat a Bizottság „felhívásának megfelelően” szerepeltették. Egyébiránt a 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslat 1.9–1.11. pontjának – amelyeket első alkalommal az említett javaslatba illesztettek be – szövege a Bizottság végleges kötelezettségvállalásaiban foglaltakkal azonos módon került megfogalmazásra.²

9. Egyébiránt a végleges kötelezettségvállalásaik (a továbbiakban: végleges kötelezettségvállalások) Bizottság részére történő felajánlására vonatkozó 2013. július 30-i RM-formanyomtatványban³ „A mintaszövegektől való eltérés” cím alatt az összeolvadásban részt vevő feleknek jelezniük kellett a felajánlott kötelezettségvállalásoknak a Bizottság szolgálatai által közzétett, vonatkozó kötelezettségvállalási mintaszövegektől való esetleges eltéréseit, és ki kellett fejteniük az eltérés okát.

10. E tekintetben e formanyomtatvány 3. szakaszában az összeolvadásban részt vevő felek jelezték a következőket:

„Az [összeolvadásban részt vevő felek] által felajánlott kötelezettségvállalások eltérnek a Bizottság szolgálatai által közzétett kötelezettségvállalási mintaszövegektől, mivel ez szükséges ahhoz, hogy a légi közlekedés sajátos összefüggésében megfeleljenek valamely strukturális korrekciós

² Lásd a jelen indítvány 19. pontját.

³ A továbbiakban: RM-formanyomtatvány. Lásd a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) IV. mellékletét.

intézkedés különleges követelményeinek. Amint az az előző megbeszélések során kiemelésre került, a felajánlott kötelezettségvállalások a Bizottság által a légitársaságok közötti más összefonódási ügyekben elfogadott kötelezettségvállalásokon alapulnak. Közelebbről ezek többsége az IAG/bmi [ügyben] felajánlott kötelezettségvállalásokon alapul. A felajánlott kötelezettségvállalások értékelésének megkönnyítése érdekében [az összeolvadásban részt vevő felek] az alábbiakban megjelölik azokat a pontokat, amelyek tekintetében a felajánlott kötelezettségvállalások eltérnek az IAG/bmi [ügyben] elfogadott kötelezettségvállalásoktól. Ezek a pontok nem foglalják magukban a kis jelentőségű nyelvi változtatásokat, illetve a jelen ügy sajátos körülményei által megkövetelt pontosításokat, különösen a fogalommeghatározásokra vonatkozó részben.”

11. A történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket illetően az IAG/bmi ügyben elfogadott kötelezettségvállalásokhoz képest semmilyen eltérést nem jelöltek meg a 2013. július 30-i RM-formanyomtatványban.

2. Az US Airways/American összeolvadást engedélyező határozat és az összeolvadásban részt vevő felek kötelezettségvállalásai

12. A 139/2004/EK rendelet⁴ 6. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott 2013. augusztus 5-i C(2013) 5232 final bizottsági határozattal (COMP/M.6607 – US Airways/American Airlines ügy) (HL 2013. C 279., 6. o.; a továbbiakban: engedélyező határozat) a Bizottság az összeolvadási műveletet egyes feltételek és kötelezettségek tiszteletben tartása mellett a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

13. Az engedélyező határozat (160) preambulumbekkezdése a következőképpen foglalta össze a történeti jogokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásokat:

„Általános szabályként a potenciális belépő által a végleges kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket menetrendszerű közvetlen légi utasszállítási szolgáltatás üzemeltetésére kell fordítani [az LHR-PHL] repülőtérpár vonatkozásában, és azokat más várospár vonatkozásában csak akkor lehet használni, ha a potenciális belépő e szolgáltatást a használati időszak [...] során üzemeltette. A használati időszak elteltét követően a potenciális belépő bármely várospár vonatkozásában jogosult lesz a résidők használatára (»történeti jogok«). Mindazonáltal a történeti jogok biztosításához a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottság jóváhagyása szükséges.”

14. Az engedélyező határozat (176), (178)–(181), (186) és (197)–(199) preambulumbekkezdésében a Bizottság a kötelezettségvállalások elemzése keretében a következő megállapításokat tette:

„(176) Az Európai Unió bíróságainak ítélkezési gyakorlata szerint a kötelezettségvállalásoknak alkalmasnak kell lenniük a megállapított versenyproblémák megszüntetésére és a versengő piaci struktúrák biztosítására. Közelebbről a II. szakasz során tett kötelezettségvállalásokkal ellentétben, az I. szakaszban felajánlott kötelezettségvállalások nem arra irányulnak, hogy meggátolják a hatékony verseny jelentős korlátozását, hanem inkább arra, hogy egyértelműen eloszlassák az ezzel kapcsolatos valamennyi komoly

⁴ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.; helyesbítés: HL 2022. L 103., 18. o.; a továbbiakban: összefonódás-ellenőrzési rendelet).

kétséget. A Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak megítélésében, hogy e korrekciós intézkedések olyan közvetlen és elégséges válasznak minősülnek-e, amely alkalmas e kétségek elosztatására.

- (178) A Bizottság értékelése szerint a végleges kötelezettségvállalások elosztatnak az eljárás során azonosított minden komoly kétséget. Ennélfogva a Bizottság megállapítja, hogy a felek által tett végleges kötelezettségvállalások elegendőek az összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek elosztatására.
- (179) A légitársaságokra vonatkozó ügyekben a résidők feladására vonatkozó kötelezettségvállalások akkor fogadhatók el a Bizottság számára, ha kellően egyértelmű, hogy az új versenytársak tényleges piacra lépése meg fog történni, ami megszünteti a hatékony verseny minden jelentős korlátozását. [...]
- (180) A résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás azon a tényen alapul, hogy [az LHR] repülőtéren a résidők rendelkezésre állása a belépés elsődleges akadálya azon az útvonalon, amelyre vonatkozóan komoly kétségek merültek fel. Ezért azt ezen akadály megszüntetésére (vagy legalábbis jelentős csökkentésére), valamint [az LHR-PHL] útvonalon történő, megfelelő időben történő valószínű belépés lehetővé tétele céljából alakították ki.
- (181) [...] A kötelezettségvállalási csomagban a résidők inherens vonzerejét megerősíti az a kilátás is, hogy [...] történeti jogokat szereznek.
- (186) A fentiekre és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra, különösen a valószínű és megfelelő időben történő belépéssel kapcsolatos, a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció során megismert érdeklődésre és adatokra tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás kulcsfontosságú eleme [az LHR-PHL] útvonalon történő valószínű és megfelelő időben történő belépésnek. Az ezen útvonalon történő belépés mérete elegendő lesz az e piacon azonosított komoly kétségek elosztatására [...]
- (197) Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (2) bekezdése második albekezdésének első mondata értelmében a Bizottság a határozatához feltételeket és kötelezettségeket fűzhet, annak érdekében, hogy biztosítsa az érintett vállalkozások által a Bizottsággal szemben az összefonódás közös piaccal összeegyeztethetővé tétele érdekében tett kötelezettségvállalások teljesítését.
- (198) [...] Amennyiben valamely feltétel nem teljesül, az [engedélyező] határozat érvényességét veszti.
- (199) [...] a jelen ügyben a határozat a végleges kötelezettségvállalások 1., 2., 3. és 4. szakaszában meghatározott követelmények teljes mértékű tiszteletben tartásától függ (feltételek), míg a végleges kötelezettségvállalások egyéb szakaszai kötelezettségeket képeznek a felek számára.”

15. Az engedélyező határozat (200) preambulumbekzdése kiemeli, hogy a végleges kötelezettségvállalásokat e határozathoz csatolták, és azok annak szerves részét képezik. Végül az engedélyező határozat (201) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy úgy

döntött, a bejelentett ügyletet a végleges kötelezettségvállalásokkal módosított formájában „az e határozathoz csatolt végleges kötelezettségvállalásokban előírt feltételek és kötelezettségek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett” a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja.

16. Az engedélyező határozathoz csatolt végleges kötelezettségvállalások első preambulumbekézdésében az összeolvadásban részt vevő felek emlékeztettek arra, hogy annak érdekében vállalták a végleges kötelezettségvállalásokat, hogy a Bizottság az összeolvadást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthassa.

17. E harmadik preambulumbekézdés a következőket pontosítja:

„A jelen szöveget az [engedélyező] határozat fényében kell értelmezni, amennyiben a kötelezettségvállalások az európai uniós jog általános keretei között – különösen az összefonódás-ellenőrzési rendelet alapján, valamint [az összefonódás-ellenőrzési] rendelet és [a végrehajtási] rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közleményre figyelemmel – az e határozathoz kapcsolódó feltételeknek és kötelezettségeknek minősülnek.”

18. A végleges kötelezettségvállalások „Fogalommeghatározások” című részében néhány fogalmat a következők szerint határoznak meg:

- a „történeti jogok” fogalmát az 1.10. pontra hivatkozással határozzák meg;
- a „visszaélésszerű használat” fogalmát az 1.13. pontra hivatkozással határozzák meg;
- a „használati időszak” fogalmát az 1.9. pontra hivatkozással határozzák meg, azzal a pontosítással, amely szerint ezen időszaknak a Nemzetközi Légi Közlekedési Szövetség (IATA) szerinti hat forgalmi idényig kell tartania (a továbbiakban: IATA forgalmi idények).

19. A végleges kötelezettségvállalások 1.9–1.11. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1.9. Általános szabályként a potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy versenyző légitársasági szolgáltatást nyújtsanak a repülőtérpár vonatkozásában. A résidőket csak akkor lehet egy másik várospár vonatkozásában használni, ha a potenciális belépő a repülőtérpár vonatkozásában az 1.24. pontnak megfelelően benyújtott ajánlatnak megfelelő közvetlen szolgáltatást üzemeltetett meghatározott számú, egymást követő teljes IATA forgalmi idény során (a továbbiakban: **Használati Időszak**).

1.10. Úgy kell tekinteni, hogy a potenciális belépő rendelkezik a megszerzett résidőkre vonatkozó történeti jogokkal abban az esetben, ha a résidőket megfelelő módon használta az érintett repülőtérpár vonatkozásában a használati időszak folyamán. E tekintetben a használati időszak lejártát követően a potenciális belépő a jelen kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket valamennyi várospár vonatkozásában jogosult használni (a továbbiakban: **Történeti Jogok**).

1.11. A történeti jogokat a használati időszak végén a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottságnak kell jóvá hagynia [...].”

20. E kötelezettségvállalások 1.13. pontja kimondja:

„A használati időszak során akkor lehet úgy tekinteni, hogy visszaélészerű használatra kerül sor, ha a felek által feladott résidőket megszerző potenciális belépő úgy dönt, hogy:

[...]

- b) alacsonyabb járatsűrűséget üzemeltet annál, mint amelyre az 1.24. pontnak megfelelő ajánlatban kötelezettséget vállalt, vagy felhagy az üzemeltetéssel a repülőtérpárok vonatkozásában, kivéve ha ez a döntés összeegyeztethető a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás közös szabályairól szóló, 1993. január 18-i 95/93/EGK rendelet (HL 1993. L 14., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 3. o.) 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt »használd vagy elveszíted« elvével (vagy annak bármely felfüggesztésével);

[...]”

21. Az említett kötelezettségvállalások 1.24. pontja értelmében:

„A résidőkiosztás iránti kérelmek benyújtására nyitva álló határidő lejártá előtt minden jelentkezőnek be kell nyújtania a résidőkiosztására vonatkozó hivatalos ajánlatát is a független megbízott részére. A hivatalos ajánlatnak legalább a következőket tartalmaznia kell:

- a) az elsődleges feltételek (azaz résidő, a járatsűrűség és az üzemeltetendő IATA forgalmi idények száma [egész éves vagy idényjellegű szolgáltatás]);
- b) részletes üzleti terv [...]

22. A végleges kötelezettségvállalások 1.26. pontjának szövege a következő:

„A hivatalos ajánlat(ok) kézhezvétele után a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottság:

- a) értékeli, hogy valamennyi jelentkező olyan meglévő vagy potenciális életképes versenytárs-e, amely rendelkezik az erőforrásokkal és a szándékkal arra, hogy a repülőtérpáron hosszú távon üzemeltesse a szolgáltatásokat, dinamikus és életképes versenyerőt képviselve;
- b) értékeli a fenti a) pontban foglalt követelményeknek megfelelő egyes jelentkezők által benyújtott hivatalos ajánlatokat és e jelentkezőket preferencia-sorrendbe sorolja.”

23. E kötelezettségvállalások 1.27. pontja előírja:

„A Bizottság az 1.26. ponttal összhangban végzett értékelése során előnyben részesíti azt a jelentkezőt, amely összességében a leghatékonyabb versenykényszert gyakorolja a repülőtérpár tekintetében [...]. E célból a Bizottság figyelembe veszi a jelentkező üzleti tervének dinamizmusát, és elsőbbséget biztosít annak a jelentkezőnek, amely megfelel a következő kritériumok közül egynek vagy többnek:

- a) a legnagyobb kapacitás [az IATA két egymást követő forgalmi idényében kínált helyek száma alapján] és/vagy a legnagyobb összesített számú szolgáltatás/járatsűrűség;

- b) egész évben biztosított szolgáltatás, vagy csak IATA nyári szezonális szolgáltatás vagy IATA téli szezonális szolgáltatás; és
- c) olyan árszerkezet és a szolgáltatási ajánlat olyan szerkezete, amely a leghatékonyabb versenykényszert gyakorolhatja a repülőtérpár tekintetében.

[...]

B. A Bizottságnak a résidők Delta részére történő kiosztásáról szóló határozata

24. 2014. október 9-én a beavatkozó fél, a Delta Air Lines Inc. (a továbbiakban: Delta) a résidőkiosztására vonatkozó hivatalos ajánlatot nyújtott be, a végleges kötelezettségvállalások 1.24. pontjának megfelelően. Pályázati anyaga szerint 2015 nyarától kezdődően hat egymást követő IATA forgalmi idény során napi járatot kívánt üzemeltetni az LHR-PHL útvonalon.

25. A Delta volt az egyetlen, amely a végleges kötelezettségvállalások alapján résidőkiosztásra vonatkozó ajánlatot nyújtott be.

26. 2014. november 6-i határozatában a Bizottság, miután a végleges kötelezettségvállalások 1.21. és 1.26. pontja alapján értékelte a Delta életképességét és ajánlatát, megállapította, hogy először is független a felektől, és nem állt kapcsolatban velük, valamint hogy a kötelezettségvállalások 1.21. pontja értelmében véve kimerítette saját résidő-portfólióját az LHR repülőtéren, másodszor, hogy a felek olyan potenciális életképes versenytársa azon repülőtérpáron, amely vonatkozásában az említett kötelezettségvállalások alapján a résidőket kérte, amely az LHR-PHL útvonalon rendelkezik a szolgáltatások hosszú távú üzemeltetésére irányuló kapacitásokkal, erőforrásokkal és szándékkal, valamint életképes versenyerőt képvisel.

27. 2014. december 17-én az American és a Delta benyújtotta a Bizottságnak a résidők feladásáról szóló megállapodást, amelyet a két társaságnak az LHR-PHL útvonal vonatkozásában a Delta által kért résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalások teljesítése érdekében kell megkötnie.

28. 2014. december 19-i határozatával a Bizottság a megbízott 2014. december 17-i jelentésének megfelelően jóváhagyta a résidők feladásáról szóló megállapodást. E határozat előírta, hogy a Delta köteles az US Airways résidőit arra használni, hogy az LHR-PHL útvonalon közvetlen járatokkal üzemelő szolgáltatást nyújtson. Az említett határozat azt is előírta továbbá, hogy akkor tekintik úgy, hogy a Delta történeti jogokkal rendelkezik, amennyiben e résidőket a Bizottság beleegyezésével a használati időszak alatt megfelelő módon használták, valamint hogy miután a Bizottság jóváhagyja a történeti jogokat, a Delta megőrzi a szolgáltatott résidőket, és azokat bármely várospár vonatkozásában jogosult lesz használni.

29. A Delta az IATA 2015. nyári menetrendi időszakának elején kezdte el üzemeltetni az LHR-PHL útvonalat.

C. A vitatott határozat

30. 2018. április 30-án a Bizottság meghozta a vitatott határozatot, amelyben megállapította, hogy a Delta a használati időszakban megfelelő módon használta a résidőket, és jóváhagyta a történeti jogok biztosítását a Delta Air Lines részére a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontja alapján.

31. A kötelezettségvállalások szövegének, háttérének és céljának értelmezése alapján a Bizottság a vitatott határozatban arra a következtetésre jutott, hogy a „megfelelő használat” kifejezés nem értelmezhető az „ajánlatnak megfelelő használatként”, hanem azt úgy kell értelmezni, mint amely a résidők végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használatának” hiányát jelenti.

32. A továbbiakban a Bizottság a vitatott határozatban annak eldöntése érdekében, hogy kell-e a Delta számára történeti jogokat biztosítani, megvizsgálta, hogy az a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve visszaélésszerűen használta-e a résidőket. E tekintetben az intézmény a résidők használatát – alulhasznosításuk ellenére – a 95/93 rendelet⁵ 10. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt „használd vagy elveszíted” elvével összhangban lévőnek tekintette, mivel a résidők használata mindig a 80%-os küszöb felett maradt. A Bizottság, miután megállapította, hogy a Delta a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve nem használta visszaélésszerűen a résidőket, ebből a megbízott írásbeli ajánlásának megfelelően azt a következtetést vonta le, hogy a Delta a használati időszakban megfelelően használta a résidőket, és jóváhagyta, hogy a beavatkozó fél számára e kötelezettségvállalások 1.10. pontjának megfelelően történeti jogokat biztosítsanak.

D. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

33. A Törvényszék Hivatalához 2018. július 10-én benyújtott keresetlevelével az American két jogalapra hivatkozva keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt. Az első jogalap a Bizottság által a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapult. Második jogalapjával az American azt állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a történeti jogok biztosítása szempontjából releváns valamennyi körülményt.

34. A megtámadott ítéletben a Törvényszék teljes egészében elutasította az American keresetét, és kötelezte ez utóbbit, hogy a saját költségein kívül viselje a Bizottság részéről felmerült költségeket is. A Törvényszék többek között megállapította, hogy az 1.10. pontban szereplő „megfelelő használat” kifejezést a Bizottság helyesen értelmezte úgy, hogy az az 1.13. pont értelmében vett „visszaélésszerű használat hiányát” jelenti.

35. A Törvényszék szerint ez az értelmezés először is az 1.10. pont szövegéből következik, figyelembe véve annak összefüggéseit, másodszor az e rendelkezés által követett célokból, és azokból a szabályokból, amelyeknek részét képezi, és amelyeknek az a célja, hogy megkönnyítsék a szóban forgó útvonalra való új belépést, és különösen a résidőkről szóló rendeletből, harmadszor pedig az összeolvadásban részt vevő feleknek az RM-formanyomtatványból kitűnő szándékából.

III. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

36. A Bíróság Hivatalához 2021. február 26-án benyújtott beadványában az American fellebbezést nyújtott be a megtámadott ítélet ellen.

37. Fellebbezésében az American azt kéri, hogy a Bíróság:

- függessze fel és helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

⁵ A továbbiakban: résidőkről szóló rendelet.

- semmisítse meg a vitatott határozatot;
- másodlagosan, amennyiben szükségesnek ítéli, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából a Bíróság ítéletének megfelelően;
- a Bizottságot kötelezze ezen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

38. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést;
- az Americant kötelezze a költségek viselésére.

39. A Delta azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést teljes egészében utasítsa el;
- az Americant kötelezze a jelen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

IV. Elemzés

40. Fellebbezésének alátámasztására az American egyetlen jogalapra hivatkozik, amely azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés a „visszaélésszerű használat hiányát” jelenti. Egyébiránt a Törvényszék tévesen hagyta helyben azt a határozatot, amely révén a Delta részére történeti jogokat biztosítottak, mivel ez utóbbi nem használta ki a biztosított résidőket.

41. Ez a jogalap három részből áll. Az első részben az American lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a „megfelelő használat” kifejezés értelmezésekor nem vette figyelembe az összefonódás-ellenőrzési rendelet, továbbá az annak alapján tett korrekciós intézkedések, valamint az összeolvadásban részt vevő tulajdonképpen felek által tett kötelezettségvállalások célkitűzéseit. A második részben arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a „megfelelő használat” kifejezés a „visszaélésszerű használat hiányát” jelenti. A harmadik részben az American azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az RM-formanyomtatványt és a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontját, különösen az „ajánlatnak megfelelő” kifejezés jogkövetkezményeit illetően.

42. A felhozott jogalapra tekintettel a jelen fellebbezés keretében a központi kérdés a „megfelelő használat” fogalmának értelmezésére vonatkozik, amely a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontja értelmében a történeti jogok odaítélésének meghatározó jogi kritériuma.

43. Az e kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés meghatározásának hiányában el kell dönten, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatban elfogadott értelmezést, amely szerint a „megfelelő használat” fogalmát úgy kell érteni, mint a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat hiányát”, megerősíti a szóban forgó rendelkezések célja és azok összefüggései.

A. Az egyetlen jogalap első részéről

44. Az egyetlen jogalap első részében az American lényegében a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmának Törvényszék általi teleologikus és rendszertani értelmezését vitatja. Az American érvelése három részre oszlik. Ez utóbbi szerint a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem vette figyelembe először is az összefonódás-ellenőrzési rendelet célkitűzéseit és az e rendelet szerinti korrekciós intézkedéseket, másodsor a végleges kötelezettségvállalások sajátos céljait, harmadszor pedig az e kötelezettségvállalások által létrehozott teljes korrekciós keretet. Az American azt állítja, hogy a megtámadott ítélet azáltal, hogy nem vizsgálta meg ezeket a tényezőket, nyilvánvaló jogértelmezési hibát tartalmaz.

45. A Bizottság vitatja ezeket az állításokat, és arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék kimerítően megvizsgálta mind az összefonódás-ellenőrzési rendelet célkitűzéseit és az e rendelet alapján hozott korrekciós intézkedéseket, mind pedig a szóban forgó kötelezettségvállalásokat.

46. A Delta a maga részéről a jelen rész elfogadhatatlanságára hivatkozik, mivel az American az első fokon már hivatkozott érvek megismétlésére szorítkozik, anélkül hogy elvégezte volna a megtámadott ítélet pontos elemzését.

1. Az első rész elfogadhatóságáról

47. Az egyetlen jogalap első részének alapjául szolgáló három érv elemzése előtt határozni kell e rész elfogadhatóságának a Delta által felvetett kérdéséről.

48. Bár az American fellebbezésében megismétli az elsőfokú eljárásban előadott egyes érveket, mégis úgy tűnik számomra, hogy világosan és pontosan megjelöli a megtámadott ítélet jogkérdésekre vonatkozó kifogásolt elemeit, valamint az ezen első részt konkrétan alátámasztó jogi érveket. Amint azt ugyanis a jelen indítvány 44. pontjában megállapítottam, az American vitatja a megtámadott ítéletben a „megfelelő használat” fogalmának teleologikus és rendszertani értelmezését.

49. A Delta által a jelen részben felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak tehát nem lehet helyt adni.

2. Javasolt elemzés

a) Az összefonódás-ellenőrzési rendelet céljainak és az e rendelet szerinti korrekciós intézkedéseknek a Törvényszék általi figyelembevételéről

50. Az American mindenekelőtt azt állítja, hogy a megtámadott ítélet a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése során nem vette figyelembe az összefonódás-ellenőrzési rendeletben, valamint [az összefonódás-ellenőrzési] rendelet és [a végrehajtási rendelet] alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közleményben (HL 2008. C 267., 1. o.; a továbbiakban: korrekciós intézkedésekről szóló közlemény) előírt célt, amelynek értelmében a kötelezettségvállalásoknak „teljes mértékben” meg kell szüntetniük a versennyel kapcsolatos aggályokat.

51. Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben az összefonódás a verseny szempontjából aggályos, mivel jelentősen gátolhatja a hatékony versenyt, az összeolvadásban részt vevő felek „kötelezettségvállalásoknak” nevezett korrekciós intézkedéseket javasolhatnak a Bizottság által megállapított problémák megoldására.⁶

52. Ami az összefonódás-ellenőrzési rendelet alapján hozott korrekciós intézkedéseket illeti, azok célja a Bizottság által megállapított versennyel kapcsolatos aggályok teljes mértékű megszüntetése oly módon, hogy az összefonódás ne akadályozza jelentősen a hatékony verseny folytatását. A közigazgatási eljárás előrehaladottsága szerint ugyanis a felajánlott kötelezettségvállalásoknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára vagy annak megállapítását, hogy a bejelentett összefonódás az előzetes vizsgálat szakaszában már nem támaszt komoly kétségeket a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikkének (2) bekezdése értelmében („I. szakasz”), vagy azt, hogy az átfogó vizsgálat keretében válaszoljon az e rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikke (3) bekezdésének megfelelően emelt kifogásokra („II. szakasz”).

53. Meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék megfelelően megvizsgálta az összefonódás-ellenőrzési rendelet célkitűzéseit és az e rendelet alapján elfogadott korrekciós intézkedéseket.

54. E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 111. és 112. pontjában ismertette a vonatkozó értelmezési keretet, megjegyezve, hogy figyelembe kell venni a végleges kötelezettségvállalások preambulumaának harmadik albekezdésében foglalt különös értelmezési szabályokat. E rendelkezés ugyanis előírja, hogy a kötelezettségvállalásokat „az engedélyező határozat fényében, az uniós jog általános keretei között, különösen az összefonódás-ellenőrzési rendelet fényében, valamint [a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény]” alapján kell értelmezni.

55. Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 117–120. pontjában meghatározta azokat az elveket, amelyeken az összefonódások ellenőrzése alapul, és emlékeztetett egyrészt arra, hogy a kötelezettségvállalásoknak biztosítaniuk kell, „hogy az erőfölényes helyzet létrehozása vagy megerősítése, illetve a hatékony versenynek a kötelezettségvállalással megelőzni kívánt korlátozása a viszonylag közeli jövőben valószínűsíthetően nem következik be”, másrészt, hogy „[a]z I. szakasz során vállalt kötelezettség célja az azzal kapcsolatos kétségek eloszlatása, hogy az összefonódás – különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként – a belső piacon vagy annak egy nagyobb részén jelentősen akadályozná a hatékony versenyt”. A Törvényszék szerint ebből az következik, hogy „az I. szakasz során vállalt kötelezettségvállalásoknak, azok terjedelmére, valamint tartalmára tekintettel olyan jellegűeknek kell lenniük, hogy a Bizottság a II. szakasz megindítása nélkül jóváhagyó határozatot hozhasson, amennyiben a Bizottságnak nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül meg kell állapítania, hogy a hivatkozott kötelezettségvállalások olyan közvetlen és kielégítő választ nyújtottak, amely az összes komoly kétséget egyértelműen eloszlathatta”.⁷ Egyébiránt a Törvényszék a „megfelelő használat” teleologikus értelmezése keretében a megtámadott ítélet 255. pontjában emlékeztetett arra, hogy „az összeolvadásban részt vevő felek [e] kötelezettségvállalásokat annak érdekében írták alá, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy komoly kétségeit eloszlatták”.

⁶ Lásd az összefonódás-ellenőrzési rendelet (30) preambulumbekzdését, valamint a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 5. és 9. pontját.

⁷ Lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet (T-162/10, EU:T:2015:283, 297. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56. Az a tény, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem utalt kifejezetten az összefonódás-ellenőrzési rendelet (30) preambulumbekzdésére és a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 9. pontjára, az American állításával ellentétben nem jelenti azt, hogy nem vette figyelembe a kötelezettségvállalások alkalmazandó szabályozásból következő céljait.

57. Ebből következik, hogy a Törvényszék nem hagyta figyelmen kívül az összefonódás-ellenőrzési rendelet alapján hozott korrekciós intézkedések célját a „megfelelő használat” fogalmának értelmezése során. A megtámadott ítélet tehát e tekintetben egyáltalán nem tartalmaz téves jogalkalmazást.

b) Az összeolvadásban részt vevő felek kötelezettségvállalásainak a Törvényszék általi figyelembevételéről

58. Az American azt állítja, hogy a megtámadott ítélet nem veszi figyelembe az összeolvadásban részt vevő felek kötelezettségvállalásainak különös célját, amely az LHR-PHL útvonalon a verseny visszaszorításának ellensúlyozására irányul, ami a „megfelelő használat” szigorúbb értelmezését követeli meg.

59. E tekintetben arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 30. pontjában nem hivatkozott a Bizottság említett kötelezettségvállalásokra vonatkozó következtetéseinek különösen az engedélyező határozat (176), (178)–(181), (186) és (197)–(199) preambulumbekzdéseiben említett lényeges elemeire. A Törvényszék a megtámadott ítéletben különösen nem hivatkozott többek között a korrekciós intézkedések nagyságának és terjedelmének jelentőségére, az ügylet által eredményezett növekedésre, a belépési kilátásokra, arra, hogy a végleges kötelezettségvállalások kellő mértékű versenyt tesznek lehetővé az LHR-PHL útvonalon a légitársaságok között, illetve a korrekciós intézkedés strukturális jellegére.

60. Ezenkívül, noha a megtámadott ítélet emlékeztetett arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a kötelezettségvállalásoknak olyan közvetlen és kielégítő választ kell nyújtaniuk, amely az összes komoly kétséget egyértelműen eloszlathatja, az American azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem alkalmazta a korrekciós intézkedés hatékonyságának e logikáját a „megfelelő használat” értelmezése során azon időponttól kezdve, hogy az elfogadta, hogy a Delta nem használ fel 470 korrekciós résidőt.

61. Az American azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások releváns rendelkezéseinek a megtámadott ítélet 250–278. pontjában szereplő értelmezése során a Törvényszék kizárólag a történeti jogok azon célját vette figyelembe, amely a résidők inherens vonzerejének javítására irányul, anélkül hogy értékelte volna e kötelezettségvállalások célját, amely az összeolvadásban részt vevő felek egyike napi szolgáltatásának megszűnéséből eredő versenykiesés ellentételezésére irányul, biztosítva a belépés elégséges jellegét. Az American e tekintetben kiemeli: az a kérdés, hogy a résidők tényleges felhasználása megfelel-e vagy sem e célkitűzésnek, a történeti jogok tárgyában hozott valamennyi határozat alapvető elemét képezi.

62. Végül az American úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet 266. és 267. pontjában a Törvényszék összetévesztette a történeti jogok tárgyát és célját az e jogokban való részesüléshez szükséges „megfelelő használatra” vonatkozó feltétellel. Álláspontja szerint, mivel a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás célja az összeolvadásban részt vevő egyik fél napi szolgáltatásának reprodukálása volt a versennyel kapcsolatos aggály teljes mértékű megszüntetése érdekében, e résidők e cél elérése érdekében történő konkrét használata nem csupán teljes mértékben

összeegyeztethető a „megfelelő használat” meghatározásával, és az arra vonatkozó döntéssel, hogy biztosítják vagy nem biztosítják a történeti jogokat, hanem valójában ezen elemzés lényegi elemét képezi.

63. E tekintetben kiindulásként rámutatok, hogy az American érvelése azon az előfeltevésen alapul, hogy az összefonódások ellenőrzése keretében elfogadott korrekciós intézkedések általános célja, valamint a végleges kötelezettségvállalások pontos célja az összeolvadásban részt vevő felek egyike által korábban működtetett napi szolgáltatás reprodukálása.

64. Az alábbi kötelezettségvállalások által követett cél alábbi vizsgálata azt mutatja, hogy ez az előfeltevés téves.

65. Emlékeztetek arra, hogy az összeolvadásban részt vevő felek által vállalt kötelezettségek célja a Bizottság által az ügylet belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban felvetett azon komoly kétségek eloszlatása volt, amelyeket az egyébként támasztott volna. Az összefonódással létrejövő jogalany ugyanis az egyetlen, az LHR-PHL útvonalon közvetlen szolgáltatást nyújtó légitfuvarozó lett volna. A Bizottság egyébiránt megállapította, hogy az LHR résidőhiánya volt a fő belépési korlát azon az útvonalon, amely vonatkozásában komoly kétségek merültek fel.⁸

66. E kötelezettségvállalások célja tehát az LHR-PHL útvonalon fennálló versennyel kapcsolatos aggályok teljes mértékű megszüntetése volt az LHR-re való belépés akadályainak eltörlésével (vagy jelentősen csökkentésével) annak érdekében, hogy lehetővé tegyék egy potenciális belépő megfelelő időben történő valószínű belépését ezen az útvonalon.

67. Ami az összeolvadásban részt vevő felek által felszabadított és a potenciális belépő által átvett résidőket illeti, az említett kötelezettségvállalások előírják, hogy azokat „versenyző légiközlekedési szolgáltatás” nyújtására kell használni, amelyet a kötelezettségvállalások „menetrendszerű közvetlen légi utasszállítási [szolgáltatásként határoznak meg] [az LHR-PHL] repülőtérről vonatkozásában”.⁹ A „versenyző légiközlekedési szolgáltatás” üzemeltetése érdekében a potenciális belépő nem volt köteles arra, hogy meghatározott számú napi járatot üzemeltessen. Míg ugyanis a végleges kötelezettségvállalások 1.1. pontja a felszabaduló korrekciós résidők maximális számának megjelölésére szorítkozik, nem határozza meg azt a fix és kötelező járatszámot, amelyet a potenciális üzemeltetőnek üzemeltetnie kell.

68. Egyébiránt az új belépő által kapott résidőket csak az LHR-PHL útvonalon lehetett felhasználni a használati időszakban. A végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjának megfelelően a történeti jogok csak akkor szerezhetők meg, ha ezen időszak során e résidők az LHR-PHL útvonalon „megfelelő használat” tárgyát képezték. E jogok a megszerzésüket követően lehetővé tették ezen új belépő számára, hogy állandó jelleggel megőrizze e résidőket, és azokat bármely más útvonalra vagy várospárra használja.

69. A fentiek preambulumbekkezdésekből az alábbi következtetések vonhatók le.

70. Először is, a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás korrekciós intézkedés, amelynek célja az LHR-PHL útvonalra való belépés megkönnyítése azáltal, hogy megszünteti a belépés fő korlátját, anélkül hogy meghatározná a potenciális pályázók által üzemeltetendő konkrét járatszámot. Ily módon az American állításával ellentétben a kötelezettségvállalások egyik pontja

⁸ Lásd az engedélyező határozat 180. pontját.

⁹ Lásd a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontját és az engedélyező határozat 160. pontját.

sem követeli meg, hogy a potenciális belépő kötelezettséget vállaljon arra, hogy az általa felhasználni kívánt korrekciós résidőket 100%-ban használja, vagy hogy igazolja az ajánlatától való bármilyen eltérést.

71. Másodszor, e kötelezettségvállalás célja nem az US Airways napi szolgáltatása, hanem az US Airways által az összefonódás előtt gyakorolt versenynyomás reprodukálása. Ily módon a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás biztosítja, hogy az összefonódás után az ügylet eredményeképpen létrejövő jogalany *de facto* kénytelen legyen szembesülni a tényleges vagy potenciális piacra lépéssel. Azáltal, hogy a résidőket új belépőnek adják át, a kötelezettségvállalások azt célozzák, hogy az utóbbi azokat ugyanolyan feltételek mellett használhassa, mint az összeolvadást megelőzően az US Airways.¹⁰

72. Harmadszor, az US Airways napi szolgáltatásának reprodukálása nem előfeltétele a történeti jogok belépő vagy potenciális belépők számára történő megadásának sem.

73. Negyedszer, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 257–261. pontjában megállapította, a történeti jogok célja a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás hatékonyságának növelése azáltal, hogy hozzájárul a Bizottság által megállapított, versennyel kapcsolatos aggályok teljes mértékű megszüntetéséhez azáltal, hogy megkönnyíti a megfelelő időben történő valószínű belépést az LHR-PHL útvonalra.

74. Egyébiránt megjegyzem, hogy az American által a fellebbezésében megfogalmazott kifogásokkal ellentétben a Törvényszék nem hagyta figyelmen kívül az utóbbi által hivatkozott célt, amely szerint a kötelezettségvállalások az ügylet által eredményezett növekedés reprodukálására irányulnak. A Törvényszék ezt az érvelést kifejezetten elutasította, mivel azt sem az engedélyező határozat, sem a vitatott határozat, sem pedig a kötelezettségvállalások nem támasztják alá, továbbá összeegyeztethetetlen a történeti jogok jellegével, valamint az összeolvadásban részt vevő felek által javasolt korrekciós intézkedések elfogadása során a Bizottságot megillető mérlegelési jogkörrel.¹¹ Azt is meg kell állapítani, hogy az engedélyező határozatnak a jelen indítvány 59. pontjában hivatkozott egyik részlete sem támasztja alá az American álláspontját.

75. Végül úgy vélem, hogy el kell utasítani az Americannek a jelen indítvány 61. pontjában ismertetett azon érvét, amely szerint a Törvényszék kizárólag a történeti jogok azon céljára helyezte a hangsúlyt, amely a korrekciós résidők vonzerejének erősítésében áll, figyelmen kívül hagyva a kötelezettségvállalások szélesebb célját, amely nem más, mint a bejelentett összeolvadás által okozott versennyel kapcsolatos aggályok hatékony megoldásának biztosítása.

76. Amint azt a jelen indítvány 72. és 73. pontjában kifejtettem, a történeti jogok biztosításának nem volt sajátos célja, hanem az a kötelezettségvállalások LHR-PHL útvonalon fennálló versennyel kapcsolatos aggályok teljes mértékű megszüntetésében álló általános céljának megvalósításához kívánt hozzájárulni. Ily módon a történeti jogok kötelezettségvállalásokba való belefoglalásának az volt a célja, hogy megkönnyítse a piacra lépést azáltal, hogy vonzóbbá teszi a résidők kínálatát annak érdekében, hogy a légitársaságokat arra ösztönözze, hogy kérjék a korrekciós résidők használatát, és lépjenek be versenyző légiközlekedési szolgáltatással az LHR-PHL útvonalra, és így módon biztosítsák, hogy a kötelezettségvállalások ténylegesen megvalósuljanak. A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a történeti jogok céljára összpontosított.

¹⁰ Lásd a jelen indítvány 88. és 89. pontját.

¹¹ Lásd a megtámadott ítélet 262–270. pontját.

c) A kötelezettségvállalások által létrehozott teljes korrekciós keret Törvényszék általi figyelembevételéről

77. Az American előadja, hogy a Törvényszék hibát követett el a „megfelelő használat” fogalmának rendszertani értelmezése során, mivel a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjának elszigetelt vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy figyelembe vette volna a kötelezettségvállalások teljes körű korrekciós keretét. E társaság szerint a rendszertani értelmezésnek figyelembe kellene vennie legalább a végleges kötelezettségvállalások 1.1, 1.24, 1.26, 1.27, 1.10 és 1.11. pontját. E rendelkezések, együttesen vizsgálva, olyan koherens rendszert alkotnak, amely lehetővé teszi a megállapított korrekciós intézkedés fő céljának elérését, ami a versennyel kapcsolatos aggály „teljes mértékű megszüntetése”.

78. Először is, meg kell jegyezni, hogy a rendszertani vagy szisztematikus értelmezés nem azt jelenti, hogy egy jogszabályi rendelkezést azon szöveg minden más rendelkezésének fényében kell értelmezni, amelybe illeszkedik. Ily módon e többi rendelkezés értékelése kizárólag annyiban szükséges, amennyiben azok relevánsak.

79. Másodszor, a kötelezettségvállalások által létrehozott teljes korrekciós keret elemzését illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet tanulmányozása alapján kitűnik, hogy a Törvényszék elemezte a kötelezettségvállalások többi rendelkezését, beleértve az American által hivatkozottakat is. Mindazonáltal a Törvényszék a „megfelelő használat” kifejezés elemzése keretében elutasította azok relevanciáját, mivel e rendelkezések nem a történeti jogok megadására vonatkoznak. E tekintetben, amint azt a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 246–249. pontjában, a végleges kötelezettségvállalások 1.1., 1.24., 1.26. és 1.27. pontja egy potenciális belépő ajánlatát szabályozza, és a korrekciós résidők odaítélése szempontjából releváns, nem pedig a történeti jogok biztosítása szempontjából.

80. Márpedig, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 239. pontjában megállapította, a végleges kötelezettségvállalások egyetlen olyan rendelkezése, amely ténylegesen az érintett résidők használatára vonatkozik, a visszaélésszerű használatra vonatkozó 1.13. pont. Közelebbről, a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjának b) alpontja utal azon járatszámra, amelyet annak érdekében kell üzemeltetni, hogy a potenciális belépő által üzemeltetni ajánlottnál kisebb számú járat üzemeltetése ne minősüljön „visszaélésszerű használatnak”. E használatnak összhangban kell lennie a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében szereplő „használd vagy elveszíted” elvével, amely lényegében azt írja elő, hogy ahhoz, hogy valamely légitfuvarozó kihasználhassa a következő időszakban kiosztott résidőket, bizonyítania kell, hogy e résidőket az idő legalább 80%-ában használta azon menetrendi időszakban, amely vonatkozásában az említett résidőket biztosították (a továbbiakban: 80/20 szabály).

81. Egyébiránt, amint azt a jelen indítvány 70. pontjában is említettem, a végleges kötelezettségvállalások egyik pontja sem követeli meg, hogy a potenciális belépő kötelezettséget vállaljon arra, hogy az általa felhasználni kívánt korrekciós résidőket 100%-ban használja, vagy hogy igazolja az ajánlatától való bármilyen eltérést.

82. A fenti megfontolásokra tekintettel tehát úgy vélem, hogy az egyetlen jogalap első részét el kell utasítani.

B. Az egyetlen jogalap második részéről

83. Az egyetlen jogalap második részében az American lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a „megfelelő használat” fogalma „a visszaélésszerű használat hiányát” jelenti.

84. Ez az érvelés két részből áll. Egyrészt, az American előadja, hogy a „megfelelő használat” fogalmának értelmezése során a „visszaélésszerű használat hiánya” kritériumának alkalmazása a résidők használatának olyan szintjéhez vezet, amely összeegyeztethetetlen az összeolvadásban részt vevő felek által rögzített kötelezettségvállalások célkitűzéseivel. Másrészt, az American úgy véli, hogy a Törvényszék számos hibát követett el a megtámadott ítéletben, amikor úgy ítélte meg, hogy a „megfelelő használat” fogalma a „visszaélésszerű használat hiányát” jelenti.

85. A Bizottság és a Delta azt állítja, hogy az American által a fellebbezés jelen részében előadott érvek egyike sem bizonyítja, hogy a Törvényszék az elemzésében hibákat követett volna el.

1. A „visszaélésszerű használat” hiányának megfelelő használati szintről

86. Az American azt állítja, hogy minden olyan esetben, amikor egy korrekciós résidőt nem használtak fel, a versennyel kapcsolatos aggály „teljes mértékű megszüntetésének” célját nem érték el, és az a „hatékony verseny jelentős korlátozásának” minősül. E társaság szerint, jöllehet a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak vizsgálata során, hogy a kötelezettségvállalások megfelelő, valamennyi komoly kétség eloszlatására alkalmas választ jelentenek-e, nem módosíthatja ezeket a kötelező kötelezettségvállalásokat a „megfelelő használat” fogalmának olyan értelmezésével, amely nem egyeztethető össze azok céljaival és feltételeivel.

87. Úgy vélem, hogy ezt az érvelést el kell utasítani, tekintettel különösen arra, hogy a történeti jogok biztosítása alapjául szolgáló résidő-használati követelmény abban a formájában, ahogyan azt az American előadja, ellentétes a kötelezettségvállalások rendelkezéseivel és céljaival, és veszélyeztetné azok hatékonyságát.

88. Először is, az American által javasolt értelmezés elfogadása minden potenciális belépő számára olyan hasznosítási mértéket írna elő, amely meghaladja az ágazati szabálynak minősülő 80%-ot.¹² Így nincs ok arra, hogy a történeti jogok megszerzése érdekében a Deltának olyan üzemeltetési feltételeknek kelljen megfelelnie, amelyek szigorúbbak azoknál, amelyeket a referencia-szabályozási keret írt elő, és amelyek ennél fogva az ügyletet megelőzően az US Airwaysre, az egyesülést követően pedig az Americanre vonatkoztak.

89. Másodszor, a bármely potenciális új belépő esetében a versenytársakhoz képest magasabb üzemeltetési szint megállapítása ellentétes lenne azon követelménnyel, hogy az LHR-PHL útvonalon egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani. Így az ilyen követelmény megfosztaná a Deltát a 80/20 szabály által nyújtott rugalmasságtól azáltal, hogy hátrányos helyzetbe hozná őt az Americanhoz képest, amely továbbra is élvezné e szabály előnyeit. Mivel a kötelezettségvállalások célja az LHR-PHL útvonalon a hatékony verseny biztosítása, a Delta helyzetének összehasonlíthatónak kell lennie bármely más légitársaság, és különösen az ezen az útvonalon működő társaságok helyzetével. Ebből következik, hogy kizárólag a résidőknek az új belépő által a

¹² Lásd a jelen indítvány 80. pontját.

végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjában előírt feltételek tiszteletben tartása mellett történő használata biztosítja, hogy az új belépő – a jelen esetben a Delta – a fő versenytársával, vagyis az Americannel azonos feltételek mellett tudja gyakorolni a tevékenységeit.

90. Harmadszor, az American által képviselt álláspont nem egyeztethető össze a kötelezettségvállalások azon sajátos céljával, hogy megkönnyítsék az LHR-PHL útvonalra való belépést. Az ágazati szabályhoz képest magasabb használati arány elfogadása azzal a veszéllyel járna, hogy visszatartaná a potenciális belépőket, megfosztva a kötelezettségvállalásokat a történeti jogok beépítésével elérni kívánt ösztönző hatástól, és csökkentve a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás hatékonyságát.

91. Negyedszer, az American által javasolt értelmezés elfogadása veszélyeztetné a jogbiztonságot, amely szükséges a vitatott határozat alkalmazásának és a kötelezettségvállalások hatékonyságának biztosításához. E tekintetben megjegyzem, hogy amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 125. és 275. pontjában helyesen emlékeztet, azonkívül, hogy a kötelezettségvállalások célja az összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek eloszlátása, azok az összefonódásban részt vevő felek tevékenységeit átvevő harmadik személyek számára is relevánsak, mivel az ilyen tevékenységek átvételének feltételeit nagymértékben e kötelezettségvállalások határozzák meg. E célból fontos, hogy a történeti jogok biztosításának feltételei egyértelműek és ellenőrizhetők legyenek, kizárva minden önkényes mérlegelést. Ily módon az American álláspontjának átvétele annak elfogadását jelentené, hogy a résidők átvevőjének – a jelen esetben a Deltának – az ajánlatától való bármely eltérést homályos és a kötelezettségvállalásokban meg nem határozott szempontok alapján kellene igazolnia. Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 250. pontjában helyesen rámutat, kizárólag azon értelmezés biztosítja a jogbiztonságot valamennyi potenciális belépő számára, amely szerint a „megfelelő használat” alatt a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiánya értendő.

92. Ötödször, meg kell jegyezni, hogy ahhoz, hogy az összefonódásban részt vevő felek által felajánlott kötelezettségvállalások alkalmasak legyenek a versennyel kapcsolatban feltárt aggályok megszüntetésére, hatékony végrehajtásra van szükség, valamint arra, hogy a kötelezettségvállalások ellenőrizhetők legyenek.¹³ Márpedig a jelen indítvány előző pontjában hivatkozott okokból csak a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjára való utalás felel meg e feltételnek.

93. Hatodszor, a történeti jogok biztosítását lehetővé tevő feltételek ilyen értelmezése – annak pontatlansága miatt – főszabály szerint nem fogadható el az I. szakaszban, amelynek célja – ismétlem – az, hogy eloszlasson az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos minden komoly kétséget.¹⁴

94. Egyébiránt úgy vélem, hogy el kell utasítani az American azon érvét, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 291. pontjában hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a résidők Delta általi, 76,4% és 81% közötti hasznosításának szintje nem jelenti azt, hogy a kötelezettségvállalások célját veszélyeztették. E tekintetben az American emlékeztet arra, hogy a Delta nem biztosított 470 szolgáltatást (oda- és visszaút összesítve) az LHR-PHL útvonalon, következésképpen a kötelezettségvállalások által rögzített sajátos célt nem érték el,

¹³ Lásd a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 13. pontját.

¹⁴ Lásd a jelen indítvány 55. pontját.

mivel e résidőket végül egyetlen légitársaság sem használta ki. A fellebbező szerint ez az eredmény fontos jele annak, hogy a „visszaélésszerű használat hiánya” a „megfelelő használat” fogalmának téves jogi értelmezése.

95. Rá kell mutatni egyrészt arra, hogy az American által a használati arány Bizottság általi kiszámításához alkalmazott módszerre vonatkozóan felhozott érv olyan ténykérdésekre [és ténybeli értékelésekre] vonatkozik, amelyeket a megtámadott ítélet 285–291. pontja véglegesen eldöntött, és amelyek elferdítésére a fellebbező nem hivatkozik. Másrészt a megtámadott ítélet 90., 290. és 294. pontjában megállapítást nyert, hogy a fellebbező – miközben kifogásolta a résidők Delta általi alulhasznosításának mértékét – nem vitatja, hogy ez utóbbi a 80/20 szabálynak megfelelően használta ki a résidőket.

2. A „megfelelő használat” kifejezés „visszaélésszerű használat” hiányaként történő értelmezésének alátámasztására alkalmas egyéb tényezőkről

96. Először is, az American azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 95., 103., 104. és 207. pontjában tévesen támaszkodott a „visszaélésszerű használat” kifejezés általános jelentésére annak megállapításakor, hogy az összeegyeztethető a „megfelelő használat” fogalmával. Az American úgy véli, hogy a Törvényszéknek el kellett volna ismernie, hogy a „visszaélésszerű használat” kifejezés általános jelentése minden olyan helyzetre vonatkozik, mint a jelen ügyben, amelyben jogi előny – többek között a történeti jogok – elérése érdekében tett ígéreteket nem tartották be, kellő igazolás nélkül.

97. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletből egyértelműen kitűnik, hogy a Törvényszék következtetéseit nem a „visszaélésszerű használat” kifejezés szokásos jelentésére és szó szerinti értelmezésére alapította. Többek között azért végezte el a kötelezettségvállalások rendszertani értelmezését, mert a Törvényszék a megtámadott ítélet 107. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a szó szerinti értelmezés „nem [volt] perdöntő”.

98. Másodszor, az American úgy érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 209. és 210. pontjában tévesen támaszkodott arra a tényre, hogy a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezések az IAG/bmi ügyben „A résidőkre vonatkozó történeti jogok biztosítása” című részben szerepelnek, úgy ítélve meg, hogy azok „nem megfelelő használatot” jelentenek. Az American e tekintetben megjegyzi, hogy a jelen ügyben tett kötelezettségvállalások nem tartalmazzák az említett címet. Egyébiránt álláspontja szerint az IAG/bmi ügyben a kötelezettségvállalások e szakasza, amelynek a „történeti jogokra” kellett volna vonatkoznia, valójában más, a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése szempontjából irreleváns szempontokkal foglalkozott.

99. Amint azt a jelen indítvány 6. pontjában kifejtettem, az IAG/bmi ügyben tett kötelezettségvállalások a jelen ügyben tett kötelezettségvállalások modelljeként szolgáltak. Egyébiránt, amint az a jelen indítvány 118. és 119. pontjából kitűnik, ha a felek el kívántak volna térni ettől a modelltől, vagy a fent hivatkozott ügyben szereplő kötelezettségvállalásokétól eltérő értelmezést kívántak volna adni, ezt jelezniük kellett volna a kötelezettségvállalásokban. Ebből következik, hogy az a tény, hogy egyrészt az IAG/bmi ügyben tett kötelezettségvállalások tartalmazzák „A résidőkre vonatkozó történeti jogok biztosítása” címet, másrészt pedig az, hogy „A résidőkre vonatkozó történeti jogok biztosítása” című részben néhány olyan rendelkezés is szerepel, amely nem e jogok biztosítására vonatkozik, nem kérdőjelezi meg a megtámadott ítélet 209. pontjában foglalt azon megfontolást, hogy az IAG/bmi ügyben tett kötelezettségvállalások

érvényes alapot jelentenek a jelen ügy kötelezettségvállalásainak értelmezéséhez.¹⁵

100. Harmadszor, az American azt állítja, hogy a megtámadott ítélet nem elemezte koherensen és teljes körűen azt a megfontolást, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások „visszaélésszerű használat” fogalmára vonatkozó 1.13. pontja tartalmazza a „megfelelő használat” meghatározásának szempontját. Egyébiránt az American több olyan téves jogalkalmazásra hivatkozik, amelyet a Törvényszék ezen érvelésében követett el, többek között a megtámadott ítélet 236–240., 276. és 277. pontjában.

101. Véleményem szerint bár igaz, hogy a megtámadott ítélet szerkezete nem mindig nagyon világos, és néha nehezzé teszi annak értelmezését és megértését, ez a megállapítás azonban nem jelenti azt, hogy a Törvényszék tévedett azon értékelése során, amely szerint a „visszaélésszerű használat” fogalma szolgáltatja a „megfelelő használat” meghatározásához szükséges kritériumot.

102. Negyedszer, az American azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 279–292. pontjában nyilvánvaló értelmezési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a kötelezettségvállalások „rendszerint értelmezését” a résidőkről szóló rendelet fényében kell elvégezni. Először is azt állítja, hogy ez a megállapítás nem egyeztethető össze a kötelezettségvállalások harmadik preambulumbekzdésének szövegével, mivel e rendelkezés nem említi e rendeletet azon jogszabályok között, amelyek alapján e végleges kötelezettségvállalásokat értelmezni kell, miközben az említett kötelezettségvállalások más részeiben ugyanakkor említésre kerül. Ezt követően előadja, hogy a résidőkről szóló rendelet célja nem azonos az összefonódás-ellenőrzési rendelet korrekciós intézkedései és a jelen ügyben elfogadott különleges korrekciós intézkedések céljaival.

103. Megjegyzem először is, hogy az, hogy a résidőkről szóló rendeletet a kötelezettségvállalások kifejezetten említik, nem hagy kétséget afelől, hogy az az egyik olyan tényezőnek minősül, amelyet a rendszerint elemzés keretében figyelembe kell venni. Emlékeztetek arra is, hogy a végleges kötelezettségvállalások harmadik preambulumbekzdése pontosítja, hogy e kötelezettségvállalásokat többek között „az uniós jog általános keretei között” kell értelmezni. Ily módon a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. pontjában megállapította, hogy figyelembe kell venni a résidőkről szóló rendeletet, mivel az „az uniós jog általános keretének” részét képezi.

104. Másodszor, amint azt a jelen indítvány 80. és 88. pontjában kifejtettem, attól kezdve, hogy az e rendeletben előírt használati arány minősült az ágazati szabálynak, a Törvényszék jogosan vélte úgy, hogy a Delta számíthatott arra, hogy tevékenységét a referencia-szabályozási keretnek megfelelően gyakorolja. Egyébiránt, mivel a résidőkről szóló rendelet 10. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései az Unióban referencia-szabályozási keretnek minősülnek, a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 283. pontjában, hogy elvárható lett volna, hogy amennyiben a történeti jogok biztosításának feltételei eltérnek ettől a kerettől, ez világosan kitűnjön a végleges kötelezettségvállalások szövegéből, ami azonban a jelen ügyben nem áll fenn.

105. Harmadszor és utoljára úgy vélem, hogy az American állításával ellentétben az a tény, hogy a résidőkről szóló rendelet az összefonódás-ellenőrzési rendelethől eltérő célokat követ, nem zárja ki annak figyelembevételét az összefonódások ellenőrzése során. Így, amint azt a jelen indítvány 89. pontjában kifejtettem, a 80/20 szabály alkalmazását nem csupán légiforgalmi megfontolások

¹⁵ Másfelől, amint azt a Bizottság is megjegyezte, az IAG/bmi ügyben hozott határozat (644) és (645) preambulumbekzdése a történeti jogok megadása és a visszaélésszerű használat fogalma közötti kapcsolat mellett szól, mivel az „1.1.3 Történeti jogok” alcím egyaránt vonatkozik a történeti jogokra és a visszaélésszerű használatra, ezáltal kapcsolatot teremtv a két fogalom között.

indokolják, hanem az is szükséges, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson a Delta és az LHR-PHL útvonalon működő fő versenytársa, az American között. Egyébiránt emlékeztetek arra, hogy a Bizottság feladata keretében a javasolt korrekciós intézkedésre vonatkozó valamennyi lényeges tényezőt köteles megvizsgálni azon piac szerkezete és egyedi jellemzői alapján, ahol a versennyel kapcsolatos aggályok felmerülnek.¹⁶

106. A fenti megfontolásokra tekintettel úgy vélem, hogy az egyetlen jogalap második részét el kell utasítani.

C. Az egyetlen jogalap harmadik részéről

107. Az egyetlen jogalap harmadik részében az American lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék aránytalan és indokolatlan jelentőséget tulajdonított az RM-formanyomtatvány tartalmának a „megfelelő használat” fogalmának értelmezése során.

1. A harmadik rész elfogadhatóságáról

108. E tekintetben megjegyzem, hogy a Bizottság ezen érvelés elfogadhatatlanságára hivatkozik, mivel azt az elsőfokú eljárásban nem terjesztették elő.

109. Mindazonáltal úgy vélem, hogy az American érvelése elfogadható, mivel a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kifejtett azon megfontolásokat vitatja, amelyek szerint az RM-formanyomtatványból kitűnő információk azt mutatják, hogy az „ajánlatnak megfelelő” megfogalmazás nem releváns a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmának értelmezése szempontjából.

2. Javasolt elemzés

110. Az American először is azt állítja, hogy az RM-formanyomtatvány előkészítő dokumentum, következésképpen a megtámadott ítéletben elvégzett elemzés összeegyeztethetetlen az uniós ítélkezési gyakorlattal, amely szerint az „előkészítő munkálatok” nem tekinthetők olyan értelmezési módszereknek, amelyek módosíthatnák valamely uniós jogi rendelkezés tartalmát vagy célját.

111. E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 122. és 123. pontjában helyesen rámutatott – az RM-formanyomtatvány létezése közvetlenül az összefonódás-ellenőrzési rendeletből ered. Márpedig, mivel a végleges kötelezettségvállalások szövegét a harmadik preambulumbekzdésének megfelelően az említett rendeletre tekintettel kell értelmezni, a Törvényszék elemzése során helyesen vette figyelembe az RM-formanyomtatványt.¹⁷

112. Másrészt, ami az RM-formanyomtatvány tartalmát illeti, a végrehajtási rendelet 20. cikkének (1a) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a vállalkozások e formanyomtatványon kötelesek megjelölni, hogy milyen információkat és dokumentumokat kell benyújtaniuk, amikor kötelezettségvállalásokat ajánlanak fel. Továbbá a rendelet IV. melléklete kimondja, hogy az RM-formanyomtatványban szereplő információk szükségesek ahhoz, hogy a Bizottság

¹⁶ Lásd a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 12. pontját.

¹⁷ Lásd a jelen indítvány 17. és 54. pontját.

megvizsgálhassa, a kötelezettségvállalások alkalmasak-e az összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetővé tételére azáltal, hogy megelőzik a hatékony verseny jelentős korlátozását. Ezenkívül megjegyzem, hogy a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény a 7. pontjában szintén hivatkozik az RM-formanyomtatványra, jelezve, hogy az összefonódásban részt vevő felek – akik rendelkeznek az ilyen értékeléshez szükséges valamennyi vonatkozó információval – felelőssége, hogy a korrekciós intézkedésekre vonatkozó javaslatoknak a Bizottság általi értékeléséhez szükséges valamennyi ilyen információt biztosítsák.

113. A fentiekből következik, hogy az RM-formanyomtatvány nem tisztán előkészítő dokumentum, amint azt a fellebbező állítja, hanem a kötelezettségvállalások kiegészítő dokumentuma, amely – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 133. pontjában megállapította – éppen arra szolgál, hogy segítse a Bizottságot a javasolt korrekciós intézkedések tartalmának, céljának, életképességének és hatékonyságának értékelésében, valamint annak ismertetésében, hogy a vállalkozás maga hogyan értelmezi ezeket a korrekciós intézkedéseket.

114. Harmadrészt, meg kell állapítani, hogy bár az RM-formanyomtatvány elemzése fontos helyet foglal el a megtámadott ítéletben,¹⁸ az American azon érvelését, amely szerint a Törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított e formanyomtatványnak, el kell utasítani. A megtámadott ítéletből ugyanis elég egyértelműen kitűnik, hogy az RM-formanyomtatvány elemzése csak az egyik olyan tényező, amelyet a Törvényszék a rendszertani elemzése keretében figyelembe vett annak megállapításához, hogy a „megfelelő használat” fogalmát a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiányaként lehet értelmezni.¹⁹

115. A fenti megfontolásokra tekintettel úgy vélem, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a végleges kötelezettségvállalások szövegét az RM-formanyomtatványra tekintettel kell értelmezni.

116. Másodszor, az American előadja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontját, különösen az „ajánlatnak megfelelő” kifejezésből az RM-formanyomtatvány fényében levonandó jogkövetkezményeket illetően. Álláspontja szerint ez a megfogalmazás a kötelezettségvállalásoknak nem pusztán egy egyszerű „nyelvi változtatása”, mivel az más, a Bizottság által nemrégiben elfogadott kötelezettségvállalási modellekből következik.

117. Az alábbi okok miatt úgy vélem, hogy ez az érv is kudarcra van ítéelve.

118. Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság, annak érdekében, hogy az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani, kifejezetten megkövetelte, hogy az összeolvadásban részt vevő felek által felajánlott kötelezettségvállalások az IAG/bmi ügyben ismertettekhez hasonló történeti jogokat tartalmazzanak. Ennek alapján az összeolvadásban részt vevő felek által a Bizottságnak benyújtott RM-formanyomtatvány 3. szakasza kifejezetten kiemelte, hogy a kötelezettségvállalások az IAG/bmi ügyben hozott határozaton alapulnak, és hogy azokat a pontokat, amelyek tekintetében a felek eltérnek e kötelezettségvállalásoktól, az RM-formanyomtatvány tartalmazza.²⁰ Egyébiránt az összeolvadásban részt vevő felek pontosították, hogy az említett pontok nem foglalják magukban a „kis jelentőségű nyelvi változtatásokat” vagy a sajátos körülmények által megkövetelt egyértelműsítéseket. Ami

¹⁸ Lásd a megtámadott ítélet 126–200. pontját.

¹⁹ Lásd a megtámadott ítélet 292. pontját.

²⁰ Lásd a jelen indítvány 9–11. pontját.

közelebből a történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket illeti, az RM-formanyomtatvány semmilyen eltérést nem jelölt meg az IAG/bmi ügyben elfogadott kötelezettségvállalásokhoz képest.

119. A Törvényszék tehát helyesen ismerte el a megtámadott ítélet 143. és 144. pontjában, hogy az RM-formanyomtatványban az American köteles lett volna megjelölni minden lényeges módosítást a jelen ügyben modellként szolgáló IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások szövegéhez képest. Márpedig, mivel az „ajánlatnak megfelelő” fogalom nem szerepelt az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokban, és mivel e kifejezések hozzáadását nem jelölték meg változásként a fent hivatkozott ügyben tett kötelezettségvállalásokhoz képest, a Törvényszék nem követett el hibát, amikor a megtámadott ítélet 139. pontjában megállapította, hogy e megfogalmazást a kötelezettségvállalások „kis jelentőségű nyelvi változtatásának” kell tekinteni.

120. E megfontolásokat nem kérdőjelezhetik meg az American azon állításai, amelyek szerint az „ajánlatnak megfelelő” megfogalmazás eredete más kötelezettségvállalási modellekben keresendő, és hogy a jelen ügyben a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás a COMP/AT.39595 – A++ ügyben²¹ tett kötelezettségvállalásokból származó számos rendelkezést tartalmaz. A Bizottság által a történeti jogok biztosítása érdekében javasolt kötelezettségvállalásokban kifejezetten előírt egyetlen modell ugyanis az IAG/bmi ügy volt. Ennélfogva a más kötelezettségvállalások rendelkezései nem relevánsak a „megfelelő használat” fogalmának értelmezése és a történeti jogok biztosítása szempontjából, annál is inkább, mivel az állítólagos más kötelezettségvállalási modellek nem a történeti jogokra vonatkoztak.

121. E tekintetben szeretném pontosítani, hogy bár a Bizottság azon feladata keretében, hogy bizonyítsa, hogy valamely összefonódás jelentősen korlátozhatja a versenyt, köteles ellenőrizni az összefonódásban részes felek által szolgáltatott információkat, nem követelhető meg azonban, hogy a Bizottság előre lássa az e felek által felajánlott kötelezettségvállalások minden lehetséges értelmezését, különösen akkor, ha ez az értelmezés nemcsak eltér a maguk a felek által elfogadott elemzési kerettől, valamint az érintett piacon érvényesülő ágazati referenciaszabályoktól, hanem ki sem tűnik egyértelműen a kötelezettségvállalások szövegéből. Úgy vélem ugyanis, hogy ha az összeolvadásban részt vevő felek az IAG/bmi ügyben tett kötelezettségvállalásoktól eltérő értelmezést kívánnának adni, a történeti jogok biztosítása szempontjából referenciapontként az „ajánlatot” alkalmazva, ennek az RM-formanyomtatványból egyértelműen ki kellene tűnnie, vagy legalábbis meg kellene említeni abban, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 138., 149., 151–158. és 199. pontjában helyesen rámutatott.

122. Harmadszor, az American úgy érvel, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának a Törvényszék általi értelmezése téves. E tekintetben megjegyzi, hogy amennyiben az „ajánlatnak megfelelő” megfogalmazást és az 1.10. ponttal összefüggésben értelmezett 1.9. pontot helyesen értelmezik, a kötelezettségvállalások rendelkezéseiből az következik, hogy a belépő ajánlatát kell a „megfelelő használat” elemzése, valamint a történeti jogok odaítéléséről vagy annak mellőzéséről szóló döntés kiindulópontjának tekinteni.

123. A jelen indítvány 64–73. pontjában elemzett okokból úgy vélem, hogy ennek az érvnek nem lehet helyt adni.

²¹ A 2013. május 23-i C(2013) 2836 bizottsági határozat (HL 2013. C 201., 8. o.) alapjául szolgáló ügy.

124. Ezenfelül az, hogy az „ajánlatnak megfelelő” megfogalmazás már az összeolvadásban részt vevő felek által előterjesztett kötelezettségvállalásokra vonatkozó eredeti javaslatban is szerepelt, amely nem írt elő történeti jogokat, azt bizonyítja, hogy e pont célja eltért a történeti jogok odaítélése feltételeinek meghatározásáról szóló pontétól.²²

125. Ilyen körülmények között úgy vélem, hogy az egyetlen jogalap harmadik részét, valamint a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

D. A költségekről

126. A Bíróság előtti jelen eljárás keretében a Delta azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze az Americant a jelen eljárás költségei mellett a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére is.

127. A következő okok miatt úgy vélem, hogy e kérelemnek nem lehet helyt adni.

128. Ki kell emelni, hogy mivel a Delta nem terjesztett elő az elsőfokú eljárásban a felmerült költségekre vonatkozó kérelmet, a Törvényszék a megtámadott ítéletben a Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése és 138. cikkének (3) bekezdése alapján kötelezte őt a saját költségeinek viselésére.

129. Arra is emlékeztetni kell, hogy ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bíróság határoz a költségekről. Egyébiránt ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is megfelelően alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

130. Mindazonáltal e rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy a Bíróság csak akkor kötelezheti a felet a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő másik fél részéről felmerült költségek viselésére, ha az a Törvényszék előtt ilyen irányú kérelmet terjesztett elő.²³ Ha nem ez a helyzet, és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatos költségek viselésére kötelezés iránti kérelmet csak a Bíróság előtti eljárás szakaszában terjesztették elő, e kérelmet el kell utasítani, függetlenül attól, hogy a fellebbezést – mint a jelen ügyben – elutasítják.

V. Véggövetkeztetés

131. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

- a fellebbezést utasítsa el,
- az American Airlinest kötelezze a saját költségein felül az Európai Bizottság és a Delta Air Lines részéről (csak a Bíróság előtti eljárás tekintetében) felmerült költségek viselésére.

²² Lásd a jelen indítvány 6. pontját.

²³ Lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Parlament kontra Ripa di Meana és társai ítélet (C-470/00 P, EU:C:2004:241, 83–90. pont).